

1161

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.Ko-2.0911-10/10

z dnia 22 stycznia 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność §3 ust. 2 w części „w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową”, ust. 3 zd. 1 w części „po uwzględnieniu opinii zakładowej organizacji związkowej” i zd. 2 w części „po zaopiniowaniu przez Zarząd Oddziału ZNP i Sekcję Regionalną Oświaty i Wychowania NSZZ Solidarność”, §4 ust. 4 w części „po zaopiniowaniu przez właściwe struktury związków zawodowych” oraz §5 ust. 7 i ust. 8 w części „lub szkodliwych” uchwały Nr 576 Rady Miejskiej Konina z dnia 16 grudnia 2009 roku w sprawie określenia regulaminu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach, placówkach oświatowych i opiekuńczo - wychowawczych prowadzonych przez Miasto Konin - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Miasta Konin Nr 576 z dnia 16 grudnia 2009 roku została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 28 grudnia 2009 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku - Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Konin ustaliła regulaminu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach, placówkach oświatowych i opiekuńczo - wychowawczych prowadzonych przez Miasto Konin.

Dokonując analizy przedłożonego do oceny aktu prawnego, organ nadzoru stwierdza, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 1 i 6 oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku - Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.).

W §3 ust. 2 regulaminu Rada Miasta Konina postanowiła, że „szczegółowe kryteria przyznawania dodatku motywacyjnego w szkole/placówce ustala dyrektor w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową”, natomiast w ustępie 3 zd. 1 tego paragrafu, że „dodatek motywacyjny nauczycielom przyznaje dyrektor szkoły/placówki po uwzględnieniu opinii zakładowej organizacji związkowej”, a

w zd. 2 iż „dodatek dyrektorowi szkoły/placówki przyznaje Prezydent Miasta Konina po zaopiniowaniu przez Zarząd Oddziału ZNP i Sekcję Regionalną Oświaty i Wychowania NSZZ Solidarność”.

Podobnie w §4 ust. 4 rada uchwaliła następujący zapis „wysokość dodatku funkcyjnego dla dyrektora szkoły ustala Prezydent Miasta Konina, a dla nauczyciela, w tym wicedyrektora lub nauczyciela zajmującego inne stanowisko kierownicze - dyrektor szkoły, po zaopiniowaniu przez właściwe struktury związków zawodowych”.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowe zapisy w zakresie uzależniającym przyznanie dodatku motywacyjnego oraz ustalenie wysokości dodatku funkcyjnego od uprzedniego uzgodnienia bądź zaopiniowania przez działające w szkołach (placówkach) związki zawodowe nie znajduje uzasadnienia w obowiązującym prawie.

Istotnie, przepis art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela stanowi, że organ prowadzący szkołę, będący jednostką samorządu terytorialnego, określa w drodze regulaminu między innymi w zakresie dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy -wysokość stawek oraz szczegółowe warunki ich przyznawania. W tych określonych ustawowo ramach właściwy samorządowy organ prowadzący szkołę samodzielnie ustala wysokość wskazanych dodatków oraz warunki ich przyznawania i wypłacania. Ta samodzielność i związana z nią wyłączność kompetencji jest samodzielnością w ramach i na podstawie prawa.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 30 ust. 1 Karty Nauczyciela dodatki motywacyjny i funkcyjny stanowią element wynagrodzenia, tym samym stanowią świadczenie przyznawane przez pracodawcę w ramach stosunku pracy i są czynnością z zakresu prawa pracy. Czynności z zakresu prawa pracy dla dyrektora szkoły wykonuje wójt (burmistrz, prezydent), a dla nauczycieli dyrektor danej szkoły. Regulamin przed jego uchwaleniem jest uzgadniany z przedstawicielami nauczycielskich związków zawodowych, do czego obliuguje ustawa i brak jest podstaw prawnych do uzależnienia wysokości indywidualnie przyznawanego przez pracodawcę dodatku motywacyjnego bądź funkcyjnego od wcześniejszego uzyskania porozumienia (uzgodnienia, opinii) z przedstawicielami związków zawodowych. Dlatego też przewidziana, w przedłożonym do oceny regulaminie, konieczność uzyskania uzgodnienia lub opinii z działającymi w szkole (placówce) przedstawicielami związków zawodowych ogranicza ustawową samodzielność pracodawców w sytuacji, gdy regu-

lamin nie może odmiennie niż ustawa regulować zasad dotyczących wykonywania przez pracodawcę czynności z zakresu prawa pracy. Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowo administracyjnym, między innymi, w wyroku z dnia 17 listopada 2005 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt. I OSK 917/05, w wyroku z dnia 19 kwietnia 2006 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego sygn. akt. IV SA/Wr313/05.

Ponadto organ nadzoru stwierdza, że w §5 ust. 7 rada uchwaliła, że „dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia określony jest przez odrębne przepisy”, a w ust. 8 tego paragrafu, że „w przypadku zbiegu prawa do dodatków z tytułu trudnych, uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia warunków pracy nauczycielowi przysługuje prawo do wszystkich tych dodatków”.

Wskazane zapisy w §5 ust. 7 i ust. 8 w części „lub szkodliwych” są niezgodne z treścią art. 34 ust. 1 Karty Nauczyciela, który przewiduje jedynie przyznanie dodatku za warunki pracy nauczyciela-

wi pracującemu w trudnych lub uciążliwych warunkach. Ustawa zatem nie daje możliwości przyznania dodatku za pracę w warunkach szkodliwych.

Z powyższych względów należało orzec o nieważności wymienionych w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia przepisów uchwały Nr 576 Rady Miasta Konina dnia 16 grudnia 2009 roku w sprawie określenia regulaminu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach, placówkach oświatowych i opiekuńczo - wychowawczych prowadzonych przez Miasto Konin.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wz. Wojewody Wielkopolskiego
Wicewojewoda Wielkopolski
(-) Przemysław Pacia

1162

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sygn. akt IV SA/Po 438/09

z dnia 19 listopada 2009 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia - WSA Bożena Popowska
Sędziowie NSA Paweł Miładowski (spr.)

WSA Izabela Kucznerowicz

Protokolant st.sekr.sąd. Krystyna Pietrowska
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2009 r.

sprawy ze skargi Wojewody Wielkopolskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 10 września 2008 r. nr XXVII/276/2008 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

1. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 10 września 2008 r. nr XXVII/276/2008 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz usług w Żernikach gm. Kórnik

2. zasądza od Rady Miejskiej w Kórniku na rzecz Wojewody Wielkopolskiego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

(-) I. Kucznerowicz

(-) B. Popowska

(-) P. Miładowski

UZASADNIENIE

Uchwałą z dnia 10 września 2008 r. nr XXVII/276/2008, na podstawie art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), Rada Miejska w Kórniku uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz usług w Żernikach, g. Kórnik.

Pismem z dnia 5 grudnia Wojewoda Wielkopolski działając w oparciu o art. 93 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na powyższą uchwałę wnosząc o stwierdzenie jej nieważności oraz zasądzenie od Gminy Kórnik na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu skargi Wojewoda wskazał, iż Gmina realizując przysługujące jej władztwo planistyczne ma prawo uchylać miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, ale jedynie przy zachowaniu zasad i trybu jego sporządzenia określonych ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Skarżący podniósł, iż na podstawie art. 17 pkt 7 lit. d ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystą-